

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobkyně:

W 23, a. s., IČO 053 06 248
sídlem Washingtonova 1568/23, Praha 1
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Letáčkem
sídlem Šafaříkova 785/1, Praha 2

proti

žalovanému:

Ministerstvo kultury
sídlem Maltézské náměstí 471/1, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019, č. j. MK 70362/2019 OPP

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019 č. j. MK 70362/2019 OPP, kterým zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy (dále jen „MHMP“ nebo „správní orgán I. stupně“) a toto rozhodnutí potvrdil.
2. MHMP, odbor památkové péče (dále jen „MHMP OPP“), ve svém rozhodnutí ze dne 25. 6. 2019 uznal žalobkyni vinnou z přestupku dle § 35 odst. 1 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v rozhodném znění (dále jen „památkový zákon“) a uložil žalobkyni za tento přestupek pokutu ve výši 50 000 Kč.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

3. Žalobkyně v podané žalobě uvádí, že rozhodnutí žalovaného napadá v celém rozsahu pro jeho nesprávnost a nezákonnost, a to zejména z důvodu nesprávného posouzení věci, když žalovaný dle jejího názoru nesprávně posoudil otázku rozsahu závazného stanoviska MHMP OPP ze dne 24. 5. 2017 sp. zn. S-MHMP 302786/2017, kdy mimo jiné nezohlednil dobrou víru žalobkyně jako slabší strany ve schválení projektové dokumentace v celém rozsahu.
4. Žalobkyně poukazuje na to, že MHMP OPP ve svém rozhodnutí konstatuje pochybení žalobkyně spočívající v absenci závazného stanoviska MHMP OPP k umístění reklamního zařízení, čímž dle jeho názoru došlo k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče, konkrétně § 14 odst. 2 památkového zákona.
5. Žalobkyně trvá na svém stanovisku, že MHMP spolu s žádostí o vyjádření k dokumentaci „Stavební úpravy objektu Washingtonova – změna stavby před dokončením“ předložila projektovou dokumentaci pro stavební řízení zpracovanou Ing. arch. D. B. a dále vizualizaci stavby obsahující mimo jiné vizualizaci a projektovou dokumentaci předmětných reklam. Žádost o vyjádření včetně uvedených podkladů měla být MHMP doručena dne 28. 2. 2017. Žalobkyně poukazuje na to, že MHMP vydal dne 24. 5. 2017 závazné stanovisko sp. zn. S-MHMP 302786/2017 (dále jen „závazné stanovisko“), ve kterém nijak neomezil záměr umístit na budově předmětnou reklamu. Žalobkyně je proto přesvědčena, že jí nelze umístění předmětné reklamy vyčítat.
6. Žalobkyně dále nesouhlasí s tvrzením, že vizualizace reklamy není ve spise obsažena. Poukazuje na to, že žalovaný nereflektuje vyjádření právního zástupce žalobkyně ze dne 13. 3. 2019, který při nahlížení do spisu poukázal na to, že spis v části Dokumentace pro stavební řízení – Změna před dokončením, část architektonicko-stavební obsahuje výkresy označené jako Reklama 01 – 04, přestože žalobkyně na tuto skutečnost poukázala v odvolání proti rozhodnutí MHMP.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

7. S ohledem na výše uvedené má žalobkyně za to, že se závazné stanovisko MHMP OPP ze dne 24. 5. 2017 vztahuje i na umístění předmětných reklamních zařízení, a to v souladu s přiloženou vizualizací.
8. Žalobkyně dále uvádí, že k instalaci reklamních zařízení na fasádě domu došlo v průběhu povolené stavební činnosti, která byla zakončena vydáním kolaudačního rozhodnutí. V průběhu stavebního řízení žalobkyně spolupracovala s orgány státní správy i s orgány památkové péče. Dodává, že v rámci stavebního řízení byla orgánu památkové péče předložena vizualizace i projektová dokumentace, přičemž obě tyto části obsahovaly informace o umístění reklamy.
9. Dle názoru žalobkyně lze konstatovat, že pokud měly orgány památkové péče k dispozici projektovou dokumentaci k provedení reklam na fasádě, pak se vydané závazné stanovisko vztahuje i k této části projektové dokumentace.
10. Žalobkyně závěrem poukazuje na to, že reklamní zařízení bylo osazeno v době před provedením kontroly stavby v rámci vydání kolaudačního souhlasu. K provedení stavby včetně umístění reklamního zařízení nebyly v době posuzování projektové dokumentace, ani v době probíhajícího kolaudačního řízení ze strany dotčených státních orgánů vzneseny žádné připomínky či námitky a celá stavba včetně instalovaných reklamních zařízení byla řádně kolaudována dne 6. 11. 2017.
11. Žalobkyně navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.
12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně konstatuje, že žalobní argumentace je totožná s námitkami uplatněnými v rámci prvoinstančního a odvolacího řízení, a odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.
13. K namítané nesprávnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného posouzení otázky rozsahu závazného stanoviska MHMP OPP žalovaný uvádí, že MHMP OPP vydaným závazným stanoviskem prohlásil provedení navrhovaných prací v rozsahu předložené projektové dokumentace pro stavební řízení za přípustné bez podmínek. Žalovaný nicméně zdůrazňuje, že z podrobností závazného stanoviska je zřejmé, že toto stanovisko neposuzovalo umístění reklamních zařízení, ale posuzovalo pouze stavební úpravy objektu s funkčním využitím jako hotel a s menším počtem malých bytových jednotek. Poukazuje také na to, že v žádosti o závazné stanovisko jsou v textu shrnuty pouze interiérové technické změny a není zde žádná zmínka o umístění reklamních prvků na fasádě. Taktéž přiložená vizualizace (barevná fotodokumentace) je nazvána „INTERIÉRY“ a nevyobrazuje žádné venkovní reklamní prvky, ale pouze interiéry.
14. Žalovaný dále odmítá tvrzení, že předmětná reklamní zařízení byla umístěna v souladu s projektovou dokumentací, která je obsažena ve spisovém materiálu, protože neoddělitelnou součástí této projektové dokumentace je taktéž průvodní a souhrnná zpráva, která ve svém textu vůbec o reklamních zařízeních nepojednává. Dodává, že tato zpráva slovně popisuje výkresovou část týkající se jednotek a výslovně uvádí, že venkovní uliční vzhled objektu zůstane zachován beze změny, pouze směrem k Vrchlického sadům bude proveden východ z restaurace, ale jinak se všechny zásahy odehrávají ve vnitřní dispozici objektu a v jeho dvorní části.

15. Žalovaný dále uvádí, že nepovolené umístění předmětných reklamních zařízení je taktéž podpořené tvrzením a úkony příslušného stavebního Úřadu městské části Praha 1, který vydal dne 8. 7. 2019 nařízení k odstranění stavby č. j. S UMCPI/302405/2018/VÝS-Tu-2/1568 dle § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Žalovaný vysvětluje, že stavební úřad ve zmíněném nařízení uvádí, že reklamní zařízení na fasádě předmětného objektu jsou jejich vlastníkem (žalobkyní) provedena bez souhlasu stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem.
16. Žalovaný má za prokázané, že umístění reklamního zařízení bylo realizováno bez závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 památkového zákona, čímž byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona. Navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
17. Žalobkyně na vyjádření žalovaného reagovala podáním, ve kterém rozporuje argumentaci žalovaného týkající se nařízení Úřadu městské části Praha 1 k odstranění stavby (reklamního zařízení).
18. Poukazuje na to, že MHMP OPP dne 3. 3. 2020 vydal rozhodnutí č. j. MHMP 223179/2020, kterým žalovaným citované rozhodnutí nařizující odstranění stavby k odvolání žalobkyně zrušil, když námitky žalobkyně uznal za podstatné a odůvodnění rozhodnutí o odstranění stavby za nedostatečné. Právnímu zástupci žalobkyně bylo toto rozhodnutí odvolacího orgánu doručeno dne 3. 3. 2020. Žalobkyně navrhuje, aby soud k citovanému rozhodnutí o nařízení odstranění stavby (reklamního zařízení) v projednávané věci vůbec nepřihlížel.

III.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
21. Žaloba není důvodná.
22. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy.
23. Podle § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona v rozhodném znění, *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provádí stavbu, změnu stavby, terénní úpravy, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravu dřevin nebo udržovací práce na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny bez závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 14 odst. 2 nebo nedodrжуje podmínky uvedené v tomto závazném stanovisku, nejde-li o případ vyloučení povinnosti tohoto vlastníka (správce, uživatele) vyžádat si závazné stanovisko (§ 17).*
24. Podle § 14 odst. 2 památkového zákona v rozhodném znění, *vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), je povinen k zamýšlené stavbě, prodejněmu stánku, konstrukci a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov, jejichž umístění nepřesáhne 30 po sobě jdoucích dnů, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17).

25. Podle § 14 odst. 3 památkového zákona v rozhodném znění, v závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.
26. Ze závazného stanoviska č. j. MHMP 843649/2017 týkajícího se změny stavby před jejím dokončením vyplývá, že provedení navrhovaných prací v rozsahu předložené projektové dokumentace pro stavební řízení „Stavební úpravy objektu Washingtonova změna stavby před dokončením“, kterou zpracoval Ing. arch. D. B., bylo tímto závazným stanoviskem prohlášeno za přípustné bez podmínek s následujícími podrobnostmi: Návrh na stavební úpravy objektu (změna stavby před dokončením) s funkčním využitím jako hotel s menším počtem malých bytových jednotek:
 - úprava dispozičního řešení na úrovni 1. PP, přesunutí navrhované kuchyně do levé části uličního traktu při ulici Wilsonova, prostory restaurace na opačné straně suterénu, vstup do restaurace ze stávajícího průchodu z Vrchlického sadů (původně navrhovaný vstup z Vrchlického sadů nebude realizován),
 - na úrovni 1. NP zachovány a obnoveny stávající tři sály (původně navrhované ubytovací jednotky nebudou realizovány),
 - provedení proskleného zádveří u hlavního vstupu 1. NP,
 - na úrovni 2. a 3. NP vestavěná mezipatra na spaní formou vestavěného nábytku do navrhovaných pokojů,
 - osazení moderních instalací v rámci jednotlivých interiérů místností,
 - úprava rozvodů ZTI a vzduchotechniky,
 - umístění 6 ks střešních oken o rozměrech 780 x 1 180 mm do spodní úrovně střešní roviny střechy z Vrchlického sadů, oplechování střešních oken z mědi s patinovaným povrchem ve shodném provedení jako střešní plášť (původně navržené dva střešní světlovody a jeden střešní výlez nebudou realizovány).
27. Soud poukazuje na to, že z obsahu zmíněného závazného stanoviska je zcela zřejmé, že toto neobsahuje ani náznak souhlasu s umístěním reklamních zařízení v exteriéru stavby, když v něm jsou popsány pouze stavební úpravy objektu s funkčním využitím jako hotel, s menším počtem malých bytových jednotek. Soud také podotýká, že v žádosti o vydání závazného stanoviska jsou zahrnuty pouze interiérové technické změny a není zde žádná zmínka o umístění reklamních prvků na fasádě. V žádosti je ohledně exteriérů projektu pouze uvedeno, že tvarové uspořádání objektu bude zachováno beze změn, že původně navržený nový vstup od Vrchlického sadů nebude realizován a že historické hodnoty objektu budou ve všech podlažích zachovány a restaurovány (uliční špaletová okna, okna schodišťového prostoru s pískovanými vzory ve sklech, kamenné schodiště, litinové

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

šprdkly zábradlí, zdobné prvky vstupného vestibulu apod.). Ani přiložená vizualizace neobsahuje žádné náhledy exteriéru budovy, ani venkovní reklamní prvky, ale pouze interiéry. Vizualizace dokonce nese výslovné označení „INTERIÉRY“.

28. Pokud žalobkyně namítá, že správní spis obsahuje výkresy označené jako Reklama 01 – 04, pak soud uvádí, že ze správního spisu taková informace nevyplývá. Bylo tedy na žalobkyni, aby prokázala, že předmětnou vizualizaci, která zahrnuje kromě interiérů také vizualizaci umístění předmětných reklamních zařízení, předložila správnímu orgánu v řízení předcházejícím schválením závazného stanoviska. Žalobkyně odkazuje na dokumentaci, kterou předložila v odvolacím řízení, z toho však dle názoru soudu nevyplývá, že se jedná o dokumentaci, kterou měl správní orgán v době svého rozhodování k dispozici. Tento fakt se odráží také ve výše popsaném obsahu závazného stanoviska, když v něm žádná zmínka o reklamních zařízeních není.
29. Nadto soud podotýká, že z kontextu projednávané věci je zcela zřejmé, že pokud by správní orgán při rozhodování o schválení závazného stanoviska, které by mělo zahrnovat i umístění reklamních zařízení, měl k dispozici jejich vizualizaci, respektive by měl informaci o záměru žalobkyně takováto zařízení na fasádu předmětné stavby umístit, nepochybně by se s tímto záměrem ve svém závazném stanovisku vypořádal. Nelze tedy souhlasit s názorem žalobkyně, která se domnívá, že z toho, že ve vydaném stanovisku zmínka o reklamních zařízeních není, lze dovodit, že s nimi správní orgán implicitně vyjadřuje souhlas.
30. Soud proto uzavřel, že žalobkyně neprokázala, že vizualizaci reklamních zařízení předložila před rozhodnutím správního orgánu o vydání závazného stanoviska, respektive že její záměr byl schválen i s těmito zařízeními.
31. Nad rámec uvedeného soud poukazuje také na to, že správní spis obsahuje Studii rekonstrukce objektu Washingtonova 23 Praha 1, přičemž ani v této studii nejsou obsaženy informace o plánovaném umístění reklamních zařízení do exteriéru stavby, ani případná vizualizace umístění reklam.
32. Namítá-li žalobkyně, že k instalaci reklamních zařízení na fasádě domu došlo v průběhu povolené stavební činnosti, která byla zakončena vydáním kolaudačního rozhodnutí, přičemž v průběhu stavebního řízení spolupracovala s orgány státní správy i s orgány památkové péče, pak soud zdůrazňuje, že ani v takovém případě se nic nemění na skutečnosti, že žalobkyně umístila reklamní zařízení na fasádu stavby bez závazného stanoviska.
33. Z § 14 odst. 2 památkového zákona v rozhodném znění vyplývá, že vlastník nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny, je povinen k zamýšlené stavbě, konstrukci, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby atd. si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností.
34. Z výše popsaného je zřejmé, že žalobkyně si závazné stanovisko úřadu obce s rozšířenou působností před umístěním reklamních zařízení na fasádu předmětné stavby nevyžádala. Podle § 35 odst. 1 písm. g) památkového zákona v rozhodném znění se právnická osoba dopustí přestupku mimo jiné tím, že provádí změny stavby, umístění zařízení atd. na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny bez závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

35. Jak vyplývá z výše popsaného, žalobkyně naplnila skutkovou podstatu uvedeného přestupku a správní orgány tedy postupovaly správně, pokud ji uznaly vinnou a uložily jí pokutu. Soud nicméně podotýká, že uložená pokuta, její výše, hodnocení závažnosti přestupku apod. nebyly v tomto řízení s ohledem na dispoziční zásadu předmětem přezkumu (žalobkyně v tomto směru neuplatnila žádné žalobní body), a soud se jimi proto nezabýval.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. Soud uvážil, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2022

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.